

Bácsmegeyei Függetlenség

A BÁCSDROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. **Tanítók részére:** Egész évre 8 kor., félévre 4 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegeyei Függetlenségi és 48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők
Mojelenik: vasárnap és csütörtökön.

Egy várható „kilépés” híre.

Lapunk egyik barátja a napokban a „zombori munkapárt” bomlásáról szóló hírral lepett meg bennünket. A szenzációs hír szerint *egyik főmögő kilépése minden percben várható.*

Természetesen nem Konyovits Dávid úr kilépéséről volt szó. Konyovits Dávid úr ugyanis olyan szívósan ragaszkodik az egyedül üdvözítő húsos fazékhoz, hogy ha a fazékpárt esetleg kidobná az ajtón, biztosan bebújna az ablakon. Nem, őtet még mézeskaláccsal sem lehetne elcsalogatni a tűz mellől; ő nem megy el addig, amíg — a nóta szerint — „bunkós bottal” ki nem verik.

Hanem az a férfiú, akire a fentebb említett szenzációs hír vonatkozik, egészen más végiből való a posztónak. Az már kemény legény és önzetlen politikus, aki megmutatta, hogy képes hátat fordítani a saját pártjának, mihelyt nincs megelégedve vele. Hiszen annak idején egész fesztelenül elcsapta magától a függetlenségi és 48-as pártot, mivel gyöngének és lagymatagnak találta.

Ebből a bevezetésből talán mindenki kitalálja, hogy *Markowyth Lajos* kir. táblabíróról, a függetlenségi és 48-as párt egykori alelnökéről, a „munkapárt” mostani elvhu és oszlopos tagjáról, s agilis vezérférfiáról szól az ének. Mindenki kitalálhatta ezt, csak e sorok írója nem találta ki; aki homo novus Zomborban, s a pár év előtt történt zombori események legnagyobb részét csak hallomásból ismeri.

Lapunk hírhozó barátja tehát kellő fölvilágosításokkal szolgált, s hírének valószínű voltát frásos dokumentummal is bizonyította. Átadta ugyanis azt a nyílt levelet, melyben Markowyth úr, annak idejében, a függetlenségi és 48-as

pártból való kilépését tudatta. Az érdekes levél egyebek között a következőket mondja:

Tekintetes Méré Ignác úrnak,

mint a zombori 48-as és függetlenségi párt elnökének.

Kedves Barátom!

Búcsúzni jövök hozzád. Mert annak a pártkörnek kötelékéből, melynek te volnál elnöke — természetesen 48-as függetlenségi elveimnek a jövőben is rendíthetetlen betartása mellett — ezennel távozom.

Azonban annál a rekonszenzvánél fogva, mellyel irántad mindenkor viseltetem, éppen én sajnálom a válást; de miután utaink keresztezik egymást: *megyek.*

Elvbartátaim és velők csekély személyem, hangya szorgalommal, rossz és jó idők között, különbséget nem téve, felépíteni igyekeztünk a zombori 48-as pártnak kedves fészket.

Ez az alkotás hivaiva volt arra — vezetésed mellett — hogy egy bevehetetlen várrá nőjje ki magát.

A lelkes munkások itt voltak és itt vannak, de a mű mégis befejezetlen maradt. Miért?

Mert, sajnos, meg kell mondanom — mi különben száz és száz ajakon repes — hogy nálunk az egész nemzeti törekvést a lagymatag vezetés a hinárba vitte.

A fészkekből nem egy ellenállhatatlan vár, hanem egy bagolyduc fejlődött ki, melyet a ragadozók leptek el. . . . stb. stb.

Ebben a tónusban elmélkedett tovább a tisztelt táblabíró úr és arra a konzekvenciára jutott, hogy ő a függetlenségi és 48-as párt kötelékében meg nem maradhat. Érvelésének leg-hatalmasabb tromfját levele hátuljára hagyta — bunkónak. Befejezésül ugyanis a következőket írta:

„Én a te *irányelvedet* nem ismerem, mert azokról soha nem szóltál. (Mintha nem kifejezne az minden irányelvet, hogy az ember a függetlenségi párt élén áll. Szerk.)

Pedig a mai válságos viszonyok között, mint a függetlenségi pár elnökének, neked kellett volna megnyilatkoznod (a vagyoni

hatalmasok intenciójával szemben) különösen atekintetben, hogy *milyen álláspontot foglalsz el az általános választói jogra vonatkozólag?*

Én, mikor a vezetésed alatti függetlenségi pártból kilépek, egyúttal nem tagadom azt a *meggyőződésemet, hogy az általános választói jognak vagyok a híve; mert ebben látom Magyarországnak boldogulását.*

Nem félek attól a medvétől, amellyel ijesztenek, hogy összetöri a magyar nemzetet; mert ismerem a nemzetiségek jól felfogott érdekét, hogy csak egy magyar hazában lehetnek boldogok.

Dr. Markowyth Lajos
városi bizottsági tag.”

Hát mi ezennel meghajtuk a zászlót Markowyth úr előtt és készsággel elismerjük, hogy kuruc egy legény, akinek a függetlenségi párt radikális magatartása sem volt elegendő. Különösen nagy respektussal tölt el bennünket az a demokratikus felfogás, melyet az *általános szavazatjog*-ról vallott. És noha nem osztozunk abban az állításában, hogy a függetlenségi pártnak és elnökének állandóan hangoztatnia kellett volna a választási reformra vonatkozó felfogását, mert hiszen az általános, egyenlő és titkos választójog évtizedek óta sarkalatos tétele volt a függetlenségi programnak; mindazonáltal le veszszük a kalapot Markowyth úr előtt, aki az általános szavazatjog iránt érzett nagy szerelmében nem elégedett meg a pártprogrammal, hanem azt követelte, hogy azt a programot az elnök ne csak a szívében, hanem szakadatlanul a száján is hordozza. Valóban tiszteletreméltó az a túlhajtott idealizmus, hogy e miatt a látszólagos mulasztás — vagy amint a táblabíró úr kifejezte: *lagymatagság* — miatt képes volt a faképnél hagyni a régi szerelmét és — új eszményképet keresett.

Hogy ez az eszménykép éppen a

Erőteljes jóízt

Egy kocka csupán 1/4 liter forró vízzel leöntve egy tányér legfinomabb, kész húslevest ad.

MAGGI-féle

kockából, darabja 5 f.,

készül.

Csak a **MAGGI** névvel és a keresztcsillag védjeggyel valódi!

„munkapárt” volt, az csak fatális véletlenség; amely meghozta ugyan neki a másként soha elnem érhető táblabírósgot, de bizonyára keserű csalódást is hozott az ő honfiúi lelkébe. Lehetetlen ugyanis, hogy olyan ideális politikai lélek, mint Markowyth úr, már hosszabb idő óta kínzó aggodalommal ne szemlélte volna az országos munkapártnak azt a galád törekvését, hogy az általános szavazatjogot ad graecas calendas elodázza, elsikkassza és meghamisítsa.

Most pedig, amikor már a konkrét törvényjavaslat kétségtelenül bizonyítja, hogy az országos munkapárt kegyetlenül és irgalmatlanul le akarja gyilkolni az általános választójogot, s a népparlament megteremtése helyett az osztályparlamentet akarja megerősíteni — olyan elvhű és a politikai ideálokhoz elszántan ragaszkodó férfiúnak, mint amilyen Markowyth úr, bizonyára a legmélyebb fölháborodás vulkánikus ereje feszíti a keblét.

Nemcsak föltétlenül hitelt kell adnunk tehát a cikkünk elején említett hírnek, hanem természetes logikai következménynek és lélektani szükségszerűségnek tartjuk, hogy Markowyth úr nem maradhat tovább a munkapártban. Ha alaptalan szkepszisből elhagyta a függetlenségi pártot, akkor most a hazafiúi fölháborodás legnagyobb extázisával, rohamlépésekben kell kiszárgulnia a munkapártból.

Várjuk tehát, hogy most még sokkal keményebb kilépő levelet ír a munkapárt elnökéhez, mint amilyet egykor intézett Mérő Ignáchoz. S ha esetleg már meg is íródott a nevezetes levél, szívesen fölajánljuk lapunk hasábjait annak közlésére.

Csak bátran! Ne szégyelje magát! Az elvűség, a kimondott szóhoz való szigorú ragaszkodás, az alkut nem ismerő következetesség ékesíti a puritán, az egyéni érdekeken felülemelkedő, az önzetlenség tűzpróbájában megedzett politikai karaktert.

Iparosok és vállalkozók érdeklődjétek a városi munka iránt!

Főlkérettünk a következő sorok közlésére:

A magyar ipar védelme érdekében megalkotott közszállítási szabályrendelet intézkedéseket tett arra, hogy a szabadverseny a közmunkáknál biztosítsa és e célból kimondotta azt, hogy az egyes szállítások, munkateljesítések és különösen a fontosabb közművek létesítése csakis nyilvános árlejtésen biztosítható.

Igaz ugyan, hogy a fentebb említett szabályrendelet 7. §-a bizonyos esetekben e kényszer alul kivételeket állapít meg. De e szabályrendelet leghatározottabban kimondja azt is, hogy a közmunkák és közöttük éppen a vízvezetési és csatornázási munka is a legmesszebb menő nyilvános árlejtés útján biztosítandó.

Éz ezzel szemben mi történt Zomborban?

A város törvényhatósága a város vízvezetési és csatornázási munkálatait elrendelte és ebből kifolyólag kimondta azt, hogy mielőtt a munkálatok foganatosítását megkezdené, előbb próbakutakat fúrát, annak megállapítása végett, hogy hol kaphat a vízvezeték és csatornázás ellátásához elegendő vízmennyiséget. Azonban ezen kérdéssel kapcsolatosan elrendelte azt is, hogy a fúrásokra vonatkozólag a belügyminisztérium szakhivatalát, a kebelében lévő műszaki osztályt javaslatára felkéri. E műszaki hivatal a munkálatokra szakvéleményét megadván, egyúttal szakközegét a szükséges felvilágosítások megadása és illetve a további teendők megállapítása céljából le is küldötte; aki is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az általa megállapítandó feltételek alapján és csakis meghívás mellett, tehát nem nyilvános pályázat útján lehetnek és legyenek e munkálatok biztosítva.

Itt áll azután elő egy ütközőpont, ahol a törvényhatóságnak ezen törekvés ellen frontot kellett volna állania, mert a közszállítási szabályrendelet 7-ik §-ában felsorolt kivételek egyike sem forgott fenn arra, hogy a zártkörű pályázat vétessék igénybe.

Ezzel szemben azonban a törvényhatóság a miniszteri szakközeg álláspontját fogadta el és kimondta, hogy csakis azokat hívja fel ajánlattételre, akiket a belügyminisztérium műszaki hivatala kijelöl.

Ezen törvényhatósági rendelkezés még mindig nyújtott némi reményt arra, hogy engem is felhívjanak ajánlattételre; mert hisz én voltam az, aki Zombor város talajának rétegeit feltártam és én voltam az, aki négy artézikut fúrása mellett bemutatam azt, hogy melyik az a réteg, amelyből — és csakis amelyből Zombor város területén bő mennyiségű artézivíz szerezhető.

Nem a konkurrenca kérdése vetteti fel velem azon tényt, hogy az annak idején a Szentgyörgy-téren levő artézikut vizadó rétege 247 méter mélységben találtatott meg, holott a vizet voltaképpen a 157 méter mélységben adja; sem az, hogy a honvédlaktanyai artézikut állítólag 327 méter mélysége nyújt megfelelő mennyiséget, mert hisz a föld mélységébe senki sem lát és így kérdéses, hogy az eredmények a 247—327 méter mélységben, vagy a kedvező viszonyok mellett beiktatott 140—150 méter mélységben nyertek-e? Hanem azt, a legteljesebb határozottsággal mondhatom, hogy a rétegek feltárása tisztán az én érdemem; amit igazol föltétlenül azon körülmény, hogy ma már a miniszteri műszaki hivatal is azon álláspontra helyezkedett, hogy a próbafúrás az én eredményem alapján lesz végezendő.

Ily körülmények után tiszteletteljesen tudomásul veszem a város közönségének velem szemben eddig követett jóindulatát, mégis furcsának tartom azt, hogy engem, mint a városi artézikutak eddigi fúróját és a zombori artézi kutaknak létesítőjét mellőzi.

A város törvényhatóságának ez az eljárása a helyi iparosok és vállalkozók érdekeit teljesen mellőzi és éppen ezért tiszteletteljesen felkérem a városi tanácsot, hogy további ily irányú intézkedéseket félretelve, a zombori ipar fejlesztése tekintetében az eddig követett eljárást mellőzni szíveskedjék; annyival is inkább, mert ez eljárása azon következményt vonja maga után, hogy a városi munkákra esetleg kiírandó pályázatok teljesen eredménytelenül fognak lefolyni.

E tekintetben nemcsak a saját tapasztalataimat fogom levonni, hanem velem együtt

érző, a város több százat kitevő iparosa, szintén így tesz, akik velem együtt azon álláspontra helyezkednek, hogy városi munkát végezni nem érdemes és erre csakis szerződésen kívül lehet vállalkozni.

Zombor, 1913 január 10.

Czeisei József
vállalkozó.

*

Ehez a cikkhez csak azt jegyezzük meg, hogy annak idejében lapunk hasonló szellemben fölszólt; s pártunk egyik vezető tagja, Prokópy Imre törvényhatósági bizottsági tag, a közgyűlésen tiltakozott a belügyminisztérium műszaki tanácsosának azon autokratikus kijelentése ellen, hogy a minisztérium csak azokat a vállalkozókat akceptálja, akiket ő — a műszaki tanácsos — kijelöl és a szabad versenyt meg nem tűri.

Kár, hogy a cikkíró akkor politikai barátait nem mozgósította, hogy lapunk és Prokópy felfogása mellett foglaljanak állást. Talán akkor más lett volna az eredmény. Szerk.

HIREK.

Szabadkaiak népgyűlése a kormány ellen. Szabadka város lakossága, pártkülönbség nélkül, tiltakozni szándékozik a kormány politikája ellen, nevezetesen követelni akarja a népnéző adótörvények végrehajtásának elhalasztását és egyszersmind az egész adóreform revízióját. E végből vasárnap, január hó 12.-én délelőtt 10¹/₂ órakor Szabadkán, a Pest szálloda nagytermében népgyűlést tartanak, amelyen a székesfőváros képviselői is résztvesznek, közöttük Vázsonyi Vilmos is. A népgyűlésre a szabadkaiak a zomboriakat is meghívták, s innét előreláthatólag többen elfogadják a meghívást és résztvesznek a nagyszabásúnak ígérkező népgyűlésen.

Fejér Gyula jótékonyága. Fejér Gyula apát-plébános tudvalevőleg minden évben szép összeget szokott adományozni a zombori első betegsegélyező és temetkezési egyletnek. Ezeket az adományokat, amelyek már tekintélyes összegre gyűltek, az egylet külön kezeli. Az apát-plébános az idén is leróta önkéntes adóját az egylet javára, amelynek most is, mint tavaly, 200 koronát adományozott.

Tilos a táncmulatság. Hajdanában az volt a jelszó, hogy: „Táncoljatok lányok, táncoljatok”; most pedig a zombori főkapitány kiadta a parancsolatot a cigányoknak, hogy: „Ácsi!” Szegény cigányok nem is sokat kereshetnek, mert Listyevity úr nem engedélyez semmi nyilvános mulatságot. Nemcsak a közönséges bálakat, hanem még a különböző testületek intím mulatságait és estélyeit is zordonul betiltja. A tilalom indoka egy kicsit szentimentális és semmiképpen sem helytálló. Azt mondja ugyanis a betiltó végzés, hogy: „az idei, sok tekintetben gyöngé gazdasági év eredménye után beállott kereskedelmi és ipari pangás, továbbá a rossz pénzügyi viszonyok nemcsak a megélhetés súlyos, elviselhetetlen gondját zúdították a közönségre, de már eddig is sok, nemcsak kis, de nagy egzisztenciák családi életét tették tönkre.” Tehát, a főkapitány szerint, a szükséges takarékoság tiltaná a mulatozást. Szép, szép; hanem akkor miért nem tiltja be a főkapitány úr a színházat, a mozit és az úgynevezett tombola estélyeket is? Hiszen ezek mind pénzbe kerülő szórakozások. Különösen a tombola estélyeken egy csöppet se látszik meg az inség. Például, ha ott lett volna a főkapitány úr a *Vadászhiirt* szilveszternapi tombola estélyén, láthatta volna, hogy zsúfolásig volt a helyiség és minden asztal tele volt pezsgővel. Szemtanuktól tudjuk, hogy kétszáz üvegnél több pezsgő elfogyott; hát még más italféle. A betiltó végzés indokolásában azt is hangsúlyozza a főkapitány, hogy: „a gazdasági válságszülte helyzetet még elviselhetlenebbé teszi az a körülmény, hogy a munkára hiva-

tott fiatal erők, családfők vonattak el a mindennapi kenyér megkeresésének lehetőségétől, midőn katonai szolgálattételre szólítottak el a család köréből, ahol a nélkülözhetetlen kenyérkeresőnek helyét, a megélhetés mérhetetlen nagyságú gondja, az eltávozott családtag utáni aggodalom és bánat foglalta el, rejtett könnyek között. Erkölcseileg lehetetlen a kesergő, a két ségbe esett, a megélhetés rémképével küzdő embertársaink lelkiállapotát még azzal a keserűséggel is tetézni, amit kivált bennük a még mulatni vágyó és tudó kevesek jókedve, akiket a balsors megkímélt hasonló lelki kínoktól: felébrésztene ez bennük a gyűlölséget szerencsésebb embertársaik ellen.” Hát ez bizony szép poetikus beszéd és humánus filozofálás; amely szép világításban tünteti elénk a főkapitány úr nemes érzelmeit és gondolkodását, s azt mi teljes mértékben honoráljuk is. De nem gondolja a főkapitány úr, hogy egy kicsit mégis furcsa a baj és bánat nélkül élő embereket mások baja és bánata miatt gyámság alá helyezni és „vidámsági böjt”-öt róni rájuk? Nem gondolja a főkapitány úr, hogy akinek baja és bánata van, az nem igen megy éjszakánként lesbe állni a táncteremek tájékán, hogy keserűséget és gyűlölséget szívjon magába a mások mulatozásából? Es ha mégis így gondolkozik, akkor ugyan miért nem plántálja be ezeket a gondolatokat a saját alkapitányai lelkébe is, akik ebben a gazdasági válsággal és szomorúsággal terhes napokban vígan isznak és muzsikálnak? Mindenesetre meg kellene fontolnia a főkapitány úrnak, hogy amikor a kérdéses tilalom révén az egyik kezével óvja a családapák bugyellárását, ugyanakkor a másik kezével sújtja az érdekelt üzletembereket és azokat az erkölcsi testületeket, amelyek egzisztenciájuk költségeit a mulatságokból szokták összeszedni. Például a jobb sorsra érdemes és általános népszerűségnek örvendő iparos dalárdát a szobanforgó tilalom válságba sodorta és a feloslás elé vitte. Nem sajnálja a főkapitány úr ezt a derék testületet legalább annyira, mint a mulatni vágyók zsebeit? . . . Reméljük, hogy a tanács, ahová a tiltó végzést az érdekeltek megfőlebezték, az érem másik oldalát is tekintetbe veszi és a főkapitány szentimentális végzését hatályon kívül helyezi.

Lyceumi előadás. A zombori Szabad Lyceum-Egyesület fülkérésére Krump Vilmos felső kereskedelmi iskolai tanár január 12.-én, vasárnap délután 5 órakor, a városháza dísztermében előadást tart a „Dróttalan táviró”-ról. — Az előadást érdekes kísérletek teszik változatossá.

A D. M. K. E. vármegyei segélye. A *Délmagyarországi Magyar Közművelődési Egyesület* ügyéről írt legutóbbi vezércikkünkéről — az igazsághoz híven — meg kell állapítanunk, hogy túlhaladott volt; sőt — nem habozunk kimondani — lapsos volt; mert a kérdéses ügyet a december 30.-án tartott vármegyei közgyűlésen elintézték és a DMKE.-nek 50.000 koronát megszavaztak. Midőn ezt kötelességszerűleg és teljes lojalitással konstatáljuk, egyszersmind reméljük, hogy intenciónk nemes és hazafizs voltát, s föltétlen jóhiszeműségünket ellenfeleink is elismerik. Mindössze az az emberi dolog történt meg velünk, hogy az elintézés véletlenül kikerülte a figyelmünket. Ami a dolog meritumát illeti, a fő mindenesetre az, hogy végre mégis csak adtak segélyt a kulturális célra. Nem annyit adtak, amennyit kellett volna, de — adtak. S amit adtak, azt két évi menthetetlen huza-vona után adták, de — jobb későn, mint soha. A siker érdeme minden valószínűség szerint első sorban azé a küldöttségé, mely, Kozma László vezetése alatt, a minap nyomtatékosan megsürgette a kedvező elintézését. S aligha csalódunk, ha föltételezzük, hogy sokat nyomott a latban Kozma Lászlónak, a zombori munkapárt elnökének személyes tekintélye és energikus föllépése is. Sőt ne méltóztatnék szerénytelen hivaikodásnak venni, ha a sikerből egy kis részt mi is vindikálunk annak a kommentárnak és meggyeszte föltűnést kellett leleplezésnek is, mellyel lapunk annak idejében a Kozma-féle küldöttség eljárását kísérte. Annak okáért, a közügy érdekében, melegen óhajtjuk, hogy valamennyi gravamen és panaszos fölszólalás, mely lapunk hasábjain napvilágot lát, ilyen sorsot érjen. Vagyis mentől többször le-

gyen túlhaladott a *második fölszólalásunk*, ilyen módon, amint most történt; hogy tudniillik a sérelem időközben orvoslása miatt tárgyatlaná váljon minden megismételt rekrimináció. A közügy bizonyára sokat nyerne vele és mi szívesen elviselnék az efféle letromfolást.

Járványok Zomborban. Az egészségellen időjárás erősen érezteti hatását a közönség minden rétegében. A felnőttek között is sok a beteg; a gyermekek között pedig járványos betegségek dülnek. Legjobban grasszál a kanyaró és a vörheny; de kivált a kanyaró sok munkát okoz az orvosoknak és sok jövedelmet hajt a patikusoknak. Ha sokáig tart még a szép ködös és nyirkos idő, minden ház tele lesz patikaszággal és dús lesz az aralásuk a sírásóknak is.

A zombori Napközi Otthon Egyesület által rendezett karácsonyfaünnepélyhez hozzájárultak játékok, könyvek és ajándéktárgyakkal a következők: Karácson Gyuláné, Popovits Aurélné, dr. Danninger Ádámné, Eperjessy Béláné, Henneberg Sándorné, Kautz Róbertné és Mihályiné F. Etelka úrnők, Vadas Ancika, Zsigmond Emmuska, Buják Edith, Likár nővérek és Komáromy Gyuszi. Pénzbeli adományokkal a következők: Dr. Margalits Edéné 10 kor., özv. Husvéth Istvánné 5 kor., Husvéth Gyuláné 4 kor. és Komáromy Gyuláné 3 koronával. Zombor szab. kir. város adott az egyet céljaira 223 kor. 20 fillért. Az Otthon háztartásához hozzájárultak a következők: Weisz Ferenc gőzmalomtulajdonos egy zsák liszttel, Komáromy Gyuláné paradicsom, Mihályiné F. Etelka bab és hagymával. — Fogadják a nemesszívű adakozók az egyesület hála-köszönetét azok nevében is, akiket szíves adományokkal megmentettek a nélkülözéstől. Hisszük, hogy akik eddig jószívvel viseltettek az Otthon iránt, a jövőben sem fogják megvonni támogatásukat azoktól, akiknek a sors nem adott osztályrészül meleg szobát és kenyert. Azzal a kértessel fordulunk tehát az Otthon minden barátjához és a nagyközönséghez, hogy a humánus célokat tápláló egyesületet a jövőben is támogatni kegyeskedjenek az örök emberszeretet nevében.

Műkedvelői előadás Bezdánban. Egy hozzánk beküldött meghívó szerint a bezdáni műkedvelői ifjúság 1913. évi január hó 18. án, a Nagy Mihály féle szálloda nagytermében, a bezdáni önkéntes tűzoltó-testület rendelkezési alapja javára, táncvigalommal egybekötött szín-előadást rendez. Színe kerül *A piros bugyellárás* című népszínmű.

A toronyórák. A városi tanács pályázatot hirdet a város kezelésében álló 4 toronyóra felhúzására és jókarban tartására. Pályázati határidő január 28, délelőtt 10 óra. Helyes, helyes. Hanem talán méltóztatnának kikötni, hogy jövőre a négy toronyóra ne járjon négy-féleképpen és ne tegye meg azt a tréfát, amit egyik-másik sűrűn megtesz, hogy nem úgy mutat, mint ahogy üt. Végre is a toronyóra nem mungó képviselő, akinek a cselekedete homlokegyenest ellenkezik a beszédjével.

Vasúti karambol Csonoplyán. Január hó 9.-én délután egy órakor a zombor-óbecsei vonalon, Csonoplya állomás pályaudvarán egy, Óbecse felől érkező tehervonat beleszaladt egy ott álló másik tehervonatba, amelyet éppen cukorrépával raktak meg. Egy teherkocsi pozdorjává tört, egy másik kivágódott a sinekről, s a pályatest megrongálódott. Nagyobb baj nem történt. A forgalom mindössze két óra hosszáig szünetelt.

Ki akar rendőr lenni? A főkapitány a megüresedett városi több lovas és gyalogrendőri állásra pályázatot hirdet, s felhívja azokat, kik ezen évi 760 korona készpénzfizetéssel, 40 korona csizmapénz, ez évre megszavazott 80 korona lakbérrel, természetbeni ruházattal és felszereléssel, — a lovasrendőrök ezenkívül 240 kor. lótartási átalánnyal, és ez évre megállapított 120 korona lótartási pótlékkal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy sajátkezűleg írt, a városi orvos által kiállított bizonyítvánnyal, honossági, erkölcsi bizonyítvánnyal és egyéb okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket Hauke Imre polgármesterhez címezve a főkapitánynál legkésőbb 1913. évi január hó 14.-ik napjáig személyesen adják be.

Muzeum. A vármegyei történelmi társulat muzeumának néprajzi tára vasárnap, január 12.-én délután 2—4 óráig nyitva lesz és díjtalanul megtekinthető.

Elveszett pénz. A főkapitány közhírré teszi, hogy egy szegény cselédeány december hó 28.-án elvesztett 50 korona papírpénzt 3 darabban a Bezdáni-út és a Széchenyi-körúti részen. Felhívja a főkapitány a találtot annak beszolgáltatására.

Lopással vádolt cigány. Lajek Lajos muzsikás cigány egy zombori kávéház tulajdonostól egy 100 korona értékű hegedűt lopott és zsákmányával megszökött. A zombori rendőrség távirati megkeresésére a szabadkai rendőrség a szabadkai vasúttállomáson letartóztatta a cigányt és elkobozta tőle a hegedűt.

Kipróbált főzőutasítás. *Burgonya leves.* 8—10 darab kockára vágott burgonyát annyi sósvízben, hogy éppen ellepje, puhára főzünk. Ezalatt egy kanál zsírból és egy kanál lisztből világosbarna rántást készítünk. kevés reszelt hagymát, törött borsot, 1 késhegynyi paprikát adunk hozzá, Maggi-féle kockából készült húslével feleresztjük, a burgonyához öntjük és felforraljuk.

Talált tárgyak. A rendőrségnél egy címtábla, továbbá egy aranylánc függeléssel van, mint talált tárgy letétben. A tulajdonos jelentkezék a főkapitányi hivatalban. Egy fekete-fejű, fehér anyabirka is van ott, amelyet a határban találtak. Tulajdonosa ha nem jelentkezik, a birkát január 27.-én elárverezik.

Színház.

Szerdán Gerolamo Rovette olasz író drámája, a **Becstelének** került ismét színpadra. Az első előadásról hozott részletes ismertetés után most nincs újabb észrevételünk. A komor tárgyú drámát Moliere pompás kis egy felvonásos vígjátéka, a **Kényeskedők** követte. Czobor Gyula Mascarille szerepében kiválóan alakított. Ez az ő igazi szerepköre. A márk szerepében tetszelgő lakajt pompásan adta. Károlyi Ibolyka (Magdus) is igen jó volt valamint kis szerepében Ligeti Angela is. Mindketten korhű ruházattal is hatást keltettek; s annál kiválóbb volt az egész környezetből Kerényi Irén modern ruhájában. Az összjáték kifogástalan, az előadás hatásos volt.

Csütörtökön az **Évát** játszották harmadszor, az előbbieknél jobb előadásban, ismét telt ház előtt. Jó lenne ezt a slagerdarabot a jövő búcsú hét műsorába beleszorítani, mert még mindig vannak, akik az Évát azért nem nézhették meg, mert jegyhez nem jutottak.

Pénteken a **Miniszterelnököt** ismételték meg harmadszor.

* * *

Heti műsor:

Vasárnap d. u.: **Leányvásár.**

este: **Éva.**

Hétfőn és kedden **Faun.**

Szerdán és csütörtökön **Ostrom.**

Nyilttér. *)

Nyilatkozat.

Tekintettel a közönség köréből hozzánk intézett többrendbeli kérdezősködéskre, a cukorrépatermények és cukrászdai dolgok piaci árusítását illetően: kijelentjük azt, hogy az el nem adott árú ismét visszakérüljön a cukrászdába, egészségi szempontból eléggé el nem ítéltjük, sőt művészi szakmánk teljes elkorcsosulását látjuk ebben. Kijelentjük továbbá, hogy mi cukrászdai dolgok piaci árusítását nem kultiváljuk és árúinkat piaci árusításra ki nem adjuk, mivel az nem egyeztethető össze szakmánk nívójáról táplált felfogásunkkal.

Ezen kijelentéssel — a fölmerült kérdezősködéskre folytán — tartozunk a nagyrészt közönségnek s egyben szíves bizalmukat továbbra is kérve, maradtunk

teljes tisztelettel

Bozsónszky János, Czving Károly.

Nagy János cukrászok.

*) E rovat alattiakért nem felel a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Tanonc kerestetik!

Zomborban, Budimacsz Vincze
mészárszékében
egy jó házból való fiú tanonc
azonnal felvétetik! 2-1

A Neuschlosz-féle NASICI TANNINGYÁR ÉS GŐZFŰRÉS Z

részvénytársaság

SUSINE-

GJURGJENOVACI PARKETGYÁRA.

Ajánlja kiváló minőségű szlavoniai
tölgyfából termelt

parkettáit

Ertekezhetni lehet a
részvénytársaság
barcsi üzletvezetőségével
BARCSON.

Gőzfűrésztelep. Telefonszám: 15.

Levél- és táviratcím:

Nasicgyár, Barcs.

„Első Délmagyarországi Nádfonógyár“
SZOND (Bácsbodrog megye).

ELADÓ!

Mindennemü NÁDFONAT

olcsó áron eladó.

Eladó egy 100 öl hosszú, esetleg 4,
6, 8 és 10 öl hosszúságban is kapható,

keményfából
és bekátrányozott
= kukoricagóré. =

Minden nap megtekinthető.

Akinek van nádja eladó, minden-
kor a lehető legmagasabb ár mellett
megveszem. Akinek pedig szüksége van
fedőnádra, jutányos áron kaphatja nálam.

MERKL JÁNOS,

a szondi vasútállomás mellett,
az Első Délmagyarországi Nádfonógyár
tulajdonosa.

50-46

Villamos csengők, telefonok és villámhárítók szakszerű felszerelése.

Uj villamos berendezési vállalat Zomborban.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szíves tudomására
hozni, hogy ideiglenesen a volt Weil-fele helyiségben,

Zrinyi-utca 6. szám alatt,

mechanikai, optikai és villamos berendezési vállalatot

nyitottunk, melyet május hó 1-étől kezdve

Kossuth Lajos-utca, Madam Paulin-féle helyiségbe
helyezünk át.

Raktáron tartunk mindenféle villamos berendezési cik-
keket, izzótesteket, csillárokat a legnagyobb választékban.

Elvállaljuk teljes épületek villamos berendezését a legolcsóbb
árak és legmesszebbmenő jótállás mellett.

Főtörökvésem az leend, — amit Zomborban már 7 évi mű-
ködésem is reményleni enged — hogy gyors és szakszerű mun-
kával t. megrendelőink teljes megelégedését kiérdemeljük.

A n. é. közönség nagybecsű pártogását kérve, vagyunk

kiváló tisztelettel:

Telefon: 214. sz. **Hrabovszky István és Tsa,**

1-10-4

mechanikai, optikai és villamos berendezési vállalat.

Villamos vasalók, fűtőtestek, hajszütők, vízmelegítők, teafőzők olcsó áron.

Közkedveltté lett!!

kellemes íze, jósága és olcsósága által a

PÉCSI TETTYE kristálytisza forrásvíz,

mely szénsavas víz ma már szegény és gazdag legkedveltebb
asztali itala.

Gazdasszonyok és vendéglősök öröme

ha e kiváló vizet adhatják asztalukra.

Kapható minden fűszerüzletben és étteremben.

Zombori képviselő:

ARNOVLYEVICS DUSÁN kereskedelmi ügynökségénél.

90-104 67

Zombori főraktár:

Makarits István fűszerkereskedésében.

BIOGLOBIN!

Vérképző ital! Új életerőt ad!

Ki idegesnek, erélytelennek, ki kimerítő betegség vagy súlyos
lelkimegrázkódtatás következtében gyengének ézi magát; ki vér-
szegény, kimerült, étvágytalan, fáradt vagy álmatlan, az ne hasz-
náljon mást, mint a

„BIOGLOBIN“-T.

Fejlődésben elmaradt gyermekeknek értékes táp- és erősítő szer.

Egy üveg ára 3-50 K. — Próbaüveg 2 K.

Kapható: Schubert városi gyógyszerárban.

180-25-18

ZOMBOR, nagy szerb templom mellett.